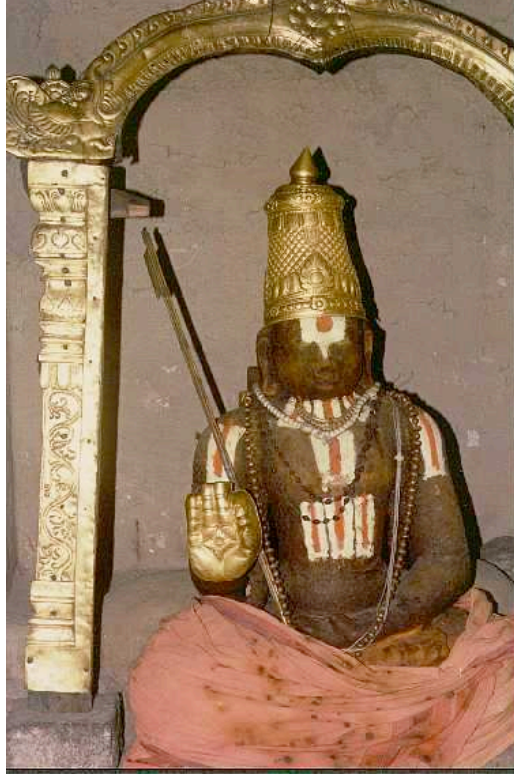

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

(உலகம் உய்ய வந்த இராமாநுச வள்ளல் – திருவரங்கம் பெரியகோயில்)

அனைத்துலகம் வாழப் பிறந்த எம்பெருமானார் விஷயமாக
ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீயதிராஜ விம்சதி

(மூலம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீஅஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

தனியன்

ய: ஸ்துதிம் யதிபதி ப்ரஸாதநீம் வ்யாஜாஹர யதிராஜ விம்சதீம்
தம் ப்ரபந்ந ஜந சாதகாம்புதம் நௌமி ஸௌம்யவர யோகி புங்கவம்

பொருள் - யதிராஜராகிய இராமாநுசரின் இதயத்தை மகிழ வைக்கும் பொருட்டு ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் இந்த யதிராஜ விம்சதியை இயற்றினார். அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகளை நான் வணங்குகிறேன். அனைத்துவிதமான சாஸ்திரங்கள் என்ற அமிர்தத்தை நம் மீது அளித்தவர் அவரே, சாதகப் பறவைகள் பெளர்ணமி நிலவைக் கண்டு மகிழ்வது போன்று நம் மீதும் சாஸ்திர அமிர்தம் அளித்த யோகி அவரே ஆவார்.

1. ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி ஜலஜ த்வய நித்ய ஸேவா
ப்ரேம ஆவில ஆசய பராங்குச பாத பக்தம்
காமாதி தோஷ ஹரம் ஆத்ம பாதச்ரிதாநாம்
ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா

பொருள் - நம்மாழ்வாரின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளில் ஆழ்ந்த அன்பும் பக்தியும் பூண்ட யதிராஜராகிய இராமாநுசரை நான் வணங்குகிறேன் (மாறன் அடி பணிந்து உய்ந்தவன் என்ற இராமாநுச நூற்றந்தாதி வரி ஒப்பு நோக்குக). தனது திருவடிகளில் பணிந்தவர்களுடைய காமம், தோஷம், க்ரோதம் போன்ற அனைத்தையும் நீக்கவல்லவர் இராமாநுசர் ஆவார்.

2. ஸ்ரீரங்கராஜ சரணாம்புஜ ராஜஹம்ஸம்
ஸ்ரீமத் பராங்குச பதாம்புஜ ப்ருங்கராஜம்
ஸ்ரீபட்டநாத பரகால முகாப்ஜ மித்ரம்
ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந சரணம் யதிராஜமீடே

பொருள் - ஸ்ரீரங்கத்தின் சக்ரவர்த்தியான ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை போன்ற அழகிய திருவடிகளில், உயர்ந்த ராஜ அன்னப்பறவை போன்று யதிராஜர் வீற்றுள்ளார். நம்மாழ்வாரின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளில் உள்ள பக்தி என்ற மகரந்தத்தைப் பருகும் தேனி போன்று எப்போதும் உள்ளார். சூரியனைக் கண்டு தாமரை மலர்வது போன்று இராமாநுசரைக் கண்டவுடன் அர்ச்சையில் (விக்ரஹம்) உள்ள பெரியாழ்வாரின் முகமும், திருமங்கையாழ்வாரின் முகமும் மலர்கின்றன. கூரத்தாழ்வானைத் தனது திருவடிகளில் எப்போதும் உடைய யதிராஜரை நான் சரணம் அடைகின்றேன்.

3. வாசா யதீந்த்ர மநஸா வபுஷா ச யுஷ்மத்
பாதாரவிந்த யுகளம் பஜதாம் குருணாம்
கூராதீநாத குருகேச முக ஆத்ய பும்ஸாம்
பாதாநு சிந்தந பர: ஸததம் பவேயம்

பொருள் - யதிகளின் அரசரே! என்னுடைய மனம் எப்போதும் உம்மால் நியமிக்கப்பட்ட குருபரம்பரையில் தொடர்கின்ற ஆசார்யர்களின் தாமரை போன்ற திருவடிகளையே எண்ணியபடி இருத்தல் வேண்டும். கூரத்தாழ்வான், திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் போன்றவர்கள் தங்கள் வாக்கு, மனம், செயல் ஆகிய மூன்றாலும் உனது திருவடிகளிலேயே நிலைத்து நின்றனர். இவர்களது திருவடிகள் எனது எண்ணத்தில் எப்போதும் நிலைக்கவேண்டும்.

4. நித்யம் யதீந்த்ர தவ திவ்ய வபு: ஸம்ருதௌ மே
ஸக்தம் மநோ பவது வாக்குண கீர்த்தநேஸௌ
க்ருத்யம் ச தாஸ்ய கரணம் து கரத்வயஸ்ய
வ்ருத்த்யந்தரேஸ்து விமுகம் கரணத்ரயம் ச

பொருள் - யதிகளின் தலைவனே! உன்னுடைய எழிலான திருமேனியை எப்போதும் த்யானித்து இருக்கிம்படி நீ எனது மனதிற்கு அருள வேண்டும். உனது திருக்கல்யாண குணங்களைப் பற்றி மட்டுமே எனது நாக்கு பேசியபடி இருத்தல் வேண்டும். உனக்கு அடிமையாகத் தொண்டு புரிவதற்கு மட்டுமே எனது இரண்டு கைகளும் பயன்பட வேண்டும். மற்ற உலக நாட்டங்களில் இருந்து எனது மூன்று கரணங்களும் (வாக்கு, மனம், செயல்) முற்றிலுமாக விடுபட வேண்டும்.

5. அஷ்டாஷ்டராக்ய மநுராஜ பத த்ரய அர்த்த நிஷ்டாம்
மம அத்ர விதர அத்ய யதீந்த்ர நாத:
சிஷ்டாக்ரகண்ய ஜந ஸேவ்ய பவத் பதாப்ஜே
ஹ்ருஷ்டாஸ்து நித்யம் அநுபூய மம அஸ்ய புத்தி:

பொருள் - யதிகளுக்கு அரசனே! என்னுடைய மனமானது உயர்ந்த சிந்தனைகளை அறியும் ஆவல் கொண்ட இந்த நேரத்தில் நான் ஸம்ஸாரத்தில் சிக்கித் தவிக்கிறேன். அத்தகைய உயர்ந்த சிந்தனைகளை நான் அறியும்படி நீயே வரம் அளிக்கவேண்டும். இந்த சிந்தனைகள் - மூன்று பதங்களுடன் கூடிய மந்த்ரராஜமும், அவற்றின் மூன்று பொருள்களும் ஆகும். குறைந்த ஞானம் உள்ள எனக்கு இந்த வரத்தை அளிப்பதன் மூலம்

உனது உயர்ந்த திருவடிகளில் நான் எப்போதும் பொருந்தியவனாக உள்ள நிலை ஏற்பட வேண்டும்.

விளக்கம் - இங்கு மநு என்ற பதம் மந்திரம் என்பதாகும். மந்திரராஜம் என்பது அஷ்டாசுடிர மந்திரத்தைக் குறிக்கும். இதில் உள்ள மூன்று பதங்களையே இங்கு கூறினார். மூன்று பதங்கள் - ஓம் நமோ நாராயணாய (ப்ரணவம், நம, நாராயண) என்பதாகும். இதில் பொதிந்த மூன்று பொருள்களும் சித்திக்கவேண்டும் என்றார். மூன்று பொருள்கள் - அநந்யார்ஹ சேஷத்வம், அநந்ய சரணத்வம், அநந்ய போக்யத்வம் என்பன ஆகும். அநந்யார்ஹ சேஷத்வம் = ஜீவன் நாராயணனுக்கு மட்டுமே வசப்பட்டவன் என்ற எண்ணம் ஆகும்; அநந்ய சரணத்வம் = நாராயணனைத் தவிர ஜீவனுக்கு வேறு உபாயம் இல்லை; அநந்ய போக்யத்வம் = நாராயணனின் மகிழ்வு மட்டுமே தனது கைங்கர்யமாக உள்ளவன் ஜீவன் என்பதாகும்.

6. அல்பாபி மே ந பவதீய பதாப்ஜ பக்தி:

சப்தாதி போக ருசி: அந்வஹம் ஏதத்தே ஹா
மத் பாபம் ஏவ ஹி நிதாதம் அமுஷ்ய நாந்யத்
தத் வாரய ஆர்ய யதிராஜ தயைக ஸிந்தோ

பொருள் - கருணைக்கடலே! யதிகளின் அரசனே! உனது பொருந்திய திருவடிகள் மீது எனக்கு ஆழ்ந்த பிடிப்பு, சிறிதளவேணும் பக்தி ஆகிய ஏதும் இல்லை. இந்த உலக இன்பங்கள் மீது உள்ள நாட்டம் ஒவ்வொரு நாளும் அதிகரித்தபடியே உள்ளது. இதற்கு என்னுடைய பாவபலன்களே காரணம் அல்லவா? இதற்கு வேறு காரணம் ஏதும் இல்லை. ஆகவே என்னுடைய பாவங்கள் அனைத்தையும் உனது கருணை மூலம் நீயே அழிக்க வேண்டும்.

7. வ்ருத்யா பசுர் நரவபு: த்வஹம் ஈத்ருசோபி

ச்ருத்யாதி ஸித்த நிகிலாத்ம குணாச்ரயோயம்
இத்யாதரேண க்ருதிநோபி மித: ப்ரவக்தும்
அத்யாபி வஞ்சந பரோத்ர யதீந்த்ர வர்த்தே

பொருள் - யதிகளின் நாதனே! எனது உடல் மட்டும் மனித வடிவில் உள்ளது, எனது செயல்கள் அனைத்தும் விலங்குகளின் செயலாகவே உள்ளது. இப்படி உள்ளபோது மற்றவர்களுக்கு நான் என்னை உயர்ந்த குணங்களின் இருப்பிடம், வேதவேதாந்தங்கள் கூறும் வழிப்படி நடப்பவன் என்று போலியாகக் காட்டிக்கொள்கிறேன். நான்

அவர்களுக்கு எவ்விதம் தோற்றம் அளிக்கிறோனோ, அந்த தோற்றத்தை விட முற்றிலும் மாறுபட்டவனாகவே உள்ளேன். எனது நிலையானது இத்தனை இகழத் தக்கதாகவும் வருந்தத் தக்கதாகவும் உள்ளது.

8. துக்காவஹ: அஹம் அநிசம் தவ துஷ்ட சேஷ்ட:

சப்தாதி போக நிரத: சரணாகதாக்க்ய:

த்வத் பாத பக்த இவ சிஷ்ட ஜநௌக மத்யே

மித்த்யா சராமி யதிராஜ ததோஸ்மி மூர்க்க:

பொருள் – யதிராஜரே! பெரும் மூர்க்கனாகவும், கபடவேடம் பூண்டவனாகவும் அல்லவோ நான் உள்ளேன்? சரணாகதி என்று அடைந்தவன் போன்று என்னைக் காட்டிக் கொள்கிறேன். ஆயினும் சாஸ்திரங்களில் தடுக்கப்பட்ட அனைத்துச் செயல்களையும் செய்தபடி உள்ளேன். எனது நடவடிக்கைகள் மூலம் உமக்கு நான் பெரும் மனவருத்தம் ஏற்படுத்தியபடி உள்ளேன். உனக்கு சிஷ்யனாக இருப்பதற்கு ஏற்ற தகுதி எதுவும் என்னிடம் இல்லை. ஆயினும் உனக்கு மிகவும் ஏற்ற ப்ரியமான சிஷ்யனாக என்னை நான் காண்பித்துக் கொள்கிறேன். என் மீது கருணை கொண்டு என்னைக் காக்க வேண்டும்.

9. நித்யம் த்வஹம் பரிபவாமி குரும் ச

மந்த்ரம் தத்தேவதாமபி ந கிஞ்சித் அஹோ பிபேமி

இத்தம் சடோப்ய சடவத் பவதீய ஸங்கே

த்ருஷ்ட: சராமி யதிராஜ ததோஸ்மி மூர்க்க:

பொருள் - யதிகளின் அரசனே! நான் எனது ஆசார்யனை அவமதிக்கிறேன். அவர் உபதேசித்த மந்திரத்தை அவமதிக்கிறேன். அந்த மந்திரத்தால் தொழப்படும் தெய்வத்தையும் அவமதிக்கிறேன். இவற்றை நான் எப்போதாவது மட்டுமே செய்கிறேனா என்றால் – இல்லை, அன்றாடம் செய்கிறேன். இவ்விதம் செய்வதற்கு நான் சிறிதும் பயப்படுவதும் இல்லை. உனது சிஷ்யர்கள் ஆசார்யனை உயர்வாகக் கொள்பவர்கள், அவர் உபதேசித்த மந்திரத்தை மதிப்பவர்கள், அந்த மந்திரம் மூலம் கூறப்படும் தெய்வத்தை நாடுபவர்கள் ஆவர். இவர்கள் மத்தியில் “நானும் ஒரு சிஷ்யன்” என்று அச்சம் இன்றி கூறியபடி வலம் வருகிறேன். எத்தனை மூர்க்கன் நான்?

10. ஹா ஹந்த ஹந்த மநஸா க்ரியயா ச வாசா
 யோஹம் சராமி ஸததம் த்ரிவித அபசாராந்
 சோஹம் தவாப்ரியகர: ப்ரியக்ருத்வதேவம்
 காலம் நயாமி யதிராஜ ததோஸ்மி மூர்க்க:

பொருள் - யதிராஜரே! எனது மனம், வாக்கு மற்றும் செயல் மூலம் மூன்று விதமான அபசாரங்களையும் செய்தபடி உள்ளேன். உனக்கு என் மீது வெறுப்பு உண்டாகும்படியாக நான் உள்ளேன். உனக்கு என் மீது வெறுப்பு உண்டாகும்படியான செயல்களை நான் தொடர்ந்தபடி உள்ளேன். ஆயினும் நீ எனக்கு உபதேசித்த வழியில் நடப்பதாகவே நான் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்படியாக எனது காலத்தை வீணடித்துக் கொண்டுள்ள நான் மூர்க்கன் அல்லவோ?

விளக்கம் - மூன்று அபசாரங்கள் = பகவத் அபசாரம், பாகவத அபசாரம் மற்றும் அஸஹ்ய அபசாரம் ஆகும். இவை முறையே எம்பெருமானை நிந்திப்பது, அவன் அடியார்களை நிந்திப்பது, காரணம் இன்றி மற்றவர்களை நிந்திப்பது என்பது ஆகும்.

11. பாபே க்ருதே யதி பவந்தி பய அநுதாப
 லஜ்ஜா: புந: கரணம் அஸ்ய கதம் கடேத
 மோஹேந மே ந பவதி இஹ பயாதிலேச:
 தஸ்மாத் புந: புந: அகம் யதிராஜ குர்வே

பொருள் - யதிகளின் நாயகனே! பாவம் செய்வதைக் கண்டு ஒருவன் பயம் கொண்டாலோ அல்லது மனம் வருந்தினாலோ மட்டுமே, அவன் அப்பாவங்களை மீண்டும் செய்வதை நிறுத்துவான். அதன் பின்னர் மீண்டும் அவற்றைச் செய்வானா? ஆனால் நான் இப்படிப்பட்ட பாவங்களைச் செய்வதை அறிந்தாலும் அதற்காக வருந்துவதும் இல்லை, வெட்கப்படுவதும் இல்லை. ஆக எனது பாவங்களை நான் சேர்த்தபடியே உள்ளேன்.

12. அந்தர் பஹி: ஸகலவஸ்துஷு ஸந்தம் ஈசம்

அந்த: புரஸ் ஸ்திதமிவ அஹம் அவீக்ஷமாண:
கந்தர்ப்ப வச்ய ஹ்ருதயஸ் ஸததம் பவாமி
ஹந்த த்வத் அக்ர கமநஸ்ய யதீந்த்ர நார்ஹ:

பொருள் - யதிராஜரே! இந்த உலகில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களின் உள்ளே அந்தர்யாமியாக உள்ள எம்பெருமானை நான் காண்பதில்லை. அனைத்துப் பொருள்களையும் வெளியில் இருந்து நியமிக்கும் அவனை நான் காண்பதில்லை. எனது மனம் எழுவதும் நிரம்பியுள்ள ஆசைகளின் வசப்பட்டவனாகவே நான் உள்ளேன். இதனால் உன் முன்பாக நிற்கும் தகுதி கூட எனக்கு இல்லை.

13. தாபத்ரயீ ஜநித துக்க நிபாதிநோபி

தேஹஸ்திதௌ மம ருசிஸ்து ந தந்நிவ்ருத்தௌ
ஏகஸ்ய காரண மஹோ மம பாபமேவ நாத
த்வமேவ ஹர தத் யதிராஜ சீக்ரம்

பொருள் - யதிராஜரே! இந்த உடலானது மூன்று விதமான தாபங்கள் மூலம் பீடிக்கப்பட்டு மிகுந்த வருத்தம் அடைகிறது. அதனால் எனக்கு மிகுந்த துன்பம் ஏற்பட்டபோதிலும், இந்த உடலைத் துறக்கும் விருப்பம் ஏற்படவில்லை; மாறாக இதனை மேலும் வளர்த்தபடி உள்ளேன். இவ்வாறு நான் நடந்து கொள்ள, நான் சேர்த்து வைத்துள்ள பாவங்களே காரணம் ஆகும். எனது நாதனே! நீயே இந்தப் பாவங்கள் அனைத்தையும் போக்க வேண்டும்.

விளக்கம் - மூன்று தாபங்கள் = ஆதிபௌதிகம், ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம் என்பன. ஆத்யாத்மிகம் என்பது உடலில் ஏற்படும் நோய்கள் ஆகும். ஆதிபௌதிகம் என்பது விலங்குகள், தீயவர்களால் ஏற்படும் தீமை ஆகும். ஆதிதைவிகம் என்பது மழை, குளிர் போன்ற இயற்கை மூலம் ஏற்படும் தீமையாகும்.

14. வாசாம் அகோசர மஹாகுண தேசிக அக்ர்ய

கூராதிநாத கதித அகில நைச்ய பாத்ரம்
ஏஷ: அஹம் ஏவ ந புநர் ஜகதி ஈத்ருசஸ்
தத் ராமாநுஜார்ய கருணைவ து மத்கதிஸ்தே

பொருள் - எம்பெருமானாரே! இந்த உலகில் தகாத செயல்கள் செய்யும் ஒரு மனிதனை உதாரணம் என்று காட்ட வேண்டும் என்றால், அது நானே ஆவேன். கூரத்தாழ்வான் எவ்விதம் தன்னைத் தானே தாழ்வாகக் கூறினாரோ, அது போன்ற அத்தனை தாழ்வுகளும் இந்த உலகில் எனக்கும் உள்ளது. ஆகவே நீ கூரத்தாழ்வானுக்கு அருளியது போன்று, உனது கருணைக்கு நானும் ஏற்றவன் ஆவேன்.

15. சுத்த ஆத்ம யாமுந குருத்தம கூரநாத

பட்டாக்கய தேசிக வர உக்த ஸமஸ்த நைசயம்
அத்ய அஸ்தி அசங்குசிதம் ஏவ மயி இஹ லோகே
தஸ்மாத் யதீந்த்ர கருணைவது மத்கதிஸ் தே

பொருள் - யதிகளின் தலைவனே! மிகவும் உயர்ந்த பூர்வர்களான ஆளவந்தார் (யாமுனாச்சார்யார்), கூரத்தாழ்வான், பராசரபட்டர் போன்ற பலரும் தங்களது துதிகளில், தாங்கள் செய்யும் பிழைகளை முழுவதுமாகப் பட்டியல் இட்டனர். இதே வழியை நானும் இங்கு முழுவதுமாகக் கூறினேன். ஆகவே உனது கருணைக்கு என்னை நீ முழுவதுமாக இலக்காக்க வேண்டும்.

16. சப்தாதி போக விஷயா ருசி: அஸ்மதீயா

நஷ்டா பவதி இஹ பவத் தயயா யதீந்த்ர
த்வத் தாஸ தாஸ கணாநா சரம அவதௌ
யஸ் தத் தாஸதைக ரஸதா அவிரதா மம அஸ்து

பொருள் - யதிராஜரே! அழியக்கூடிய உலக இன்பங்கள் மீது எனக்கு ஏற்படும் பற்றுகளை நீக்க நீயே அருளவேண்டும். இத்தகைய இன்பங்கள் பின்வரும் நாட்களில் துன்பமே ஏற்படுத்துவதால், இவற்றை உனது கருணை மூலம் நீக்கவேண்டும். என்னை உனது தொண்டனுக்குத் தொண்டனாகக் கொள்ளவேண்டும். இதன் மூலம் நான் உன்னைச் சரணம் என்று பற்றும்படி செய்யவேண்டும். உனக்கு அர்ப்பணிக்க என்னிடம் ஏதும் இல்லை. ஆகவே என்னிடம் இருந்து எதனையும் எதிர்பாராமல் உள்ள உனது கருணை மட்டுமே கொண்டு என்னை நீ காக்க வேண்டும்.

17. ச்ருத்யக்ர வேத்ய நிஜ திவ்ய குணஸ்வரூப:

ப்ரத்யக்ஷதாம் உபகத: இஹ ரங்கராஜ:
வச்ய: ஸதா பவதி தே யதிராஜ தஸ்மாத்
சக்த: ஸ்வகீய ஜந பாப விமோசநே த்வம்

பொருள் - யதிகளின் தலைவனே! வேதங்கள், வேதாந்தங்கள் போன்ற அனைத்தாலும் போற்றப்படுபவனாகவும், திவ்யமான எழிலுடனும், உயர்ந்த திருக்கல்யாண குணங்களுடனும் ஸ்ரீரங்கத்தின் சக்ரவர்த்தியாக ஸ்ரீரங்கநாதன் உள்ளான். இத்தனை வல்லமை கொண்டவனாக உள்ளபோதிலும் அவன் உனக்கு வசப்பட்டவனாகவே உள்ளான். ஆகவே நீ மட்டுமே எனது பாவங்களைப் போக்கி, நற்கதி அருள இயலும் (ஸ்ரீரங்கநாதனால் நேரடியாக இயலாது என்றார்).

18. காலத்ரயேபி கரணத்ரய நிர்மிதாதி

பாபக்ரியஸ்ய சரணம் பகவத் சக்ஷமைவ
ஸா ச த்வயைவ கமலா ரமணே அர்த்திதா யத்
சேஷமஸ்ஸ ஏவ ஹி யதீந்த்ர பவச்ரிதாநாம்

பொருள் - யதிராஜரே! ஒருவன் தனது மனம், வாக்கு, செயல் ஆகிய மூன்றின் மூலம் எண்ணற்ற பாவங்களைத் தொடர்ந்து செய்தபடி இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவனுக்கு மூன்று காலத்திலும் ஸ்ரீரங்கநாதனால் மட்டுமே அடைக்கலம் அளிக்க இயலும். ஆனால் அவனும் அதனை நேரடியாகச் செய்வதில்லை. அவன், தாமரை மலரில் வீற்றுள்ள ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடன் சேர்ந்து நிற்கும் பங்குனி உத்தர நன்னாளில், நீ அருளிச் செய்த சரணாகதி கத்யங்கள் மட்டுமே என்னைப் போன்றவர்களைக் காக்க வல்லவை ஆகும்.

19. ஸ்ரீமந் யதீந்த்ர தவ திவ்ய பதாப்ஜ ஸேவாம்

ஸ்ரீசைலநாத கருணா பரிணாம் தத்தாம்
தாம் அந்வஹம் மம விவர்த்தய நாத தஸ்யா:
காமம் விருத்தம் அகிலம் ச நிவர்த்தய த்வம்

பொருள் - யதிராஜரே! உனது தாமரை போன்ற திருவடிகளை நான் அன்றாடம் பணிந்து நிற்க எனக்கு அருள் புரியவேண்டும். இத்தகைய ஒரு பணியை எனக்கு முதன் முதலில், எனது ஆசார்யரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை (ஸ்ரீசைலநாதர்) என் மீது தான் கொண்ட கருணை காரணமாக அளித்தார். இத்தகைய உனது திருவடிகளை நான் பற்றுவதற்கு ஏற்படும் தடைகளை நீயே நீக்கவேண்டும்.

20. விஜ்ஞாபநம் யதித மத்ய து மாமகீநம்

அங்கீகுருஷ்வ யதிராஜ தயாம்புராசே

அஜ்ஞ: அயம் ஆத்மகுணலேச விவர்ஜிதச்ச

தஸ்மாத் அநந்ய சரணோ பவதி இதி மத்வா

பொருள் - யதிராஜரே! கருணைக்கடலே! ஏதும் அறியாத என்னை நீ அங்கீகாரம் செய்தருள வேண்டும். எத்தகைய உயர்ந்த குணங்களும் அற்றவனான எனது இந்தத் துதியை நீ உனது கருணையால் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். வேறு புகலிடம் இல்லாமல் உன்னைச் சரணம் புகுந்த என்னை ஏற்றுக் கொண்டு எனக்கு அருள் புரியவேண்டும்.

அனைத்துலகும் வாழப் பிறந்த எம்பெருமானார் விஷயமாக
ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த ஸ்ரீயதிராஜ விம்சதி
ஸம்பூர்ணம்

திருவரங்கத் திவ்ய தம்பதிகள் திருவடிகளே சரணம்

திருவரங்கத் திவ்ய தம்பதிகளைத் தஞ்சம் அடைந்த
நம் இராமாநுசன் திருவடிகளே சரணம்

இராமாநுசனைத் தஞ்சம் அடைந்த
நம் மாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்